

[Aksel Larsen.]

Jeg synes, dette bør med i folketings-tidende.

Den højtærede udenrigsminister siger, at han kan minsandten ikke repetere alle de gode grunde, der er givet af forskellige talere, deriblandt statsministeren og det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), for, at vi bør gå med i Atlantpagten. Jeg har heller ikke bedt ham om det, jeg har bedt ham ganske enkelt at besvare det spørgsmål, som jeg dog troede var let fatteligt: Er der nogen, der truer os, er der udsigt til, at nogen vil true os, kommer truslen fra øst, forbereder Sovjetunionen eller nogen anden østlig magt en væbnet aggression mod Danmark eller mod Vesteuropa? Det var det spørgsmål, jeg bad den højtærede udenrigsminister besvare, og jeg gentager spørgsmålet, for han har stadigvæk ikke besvaret det.

Jeg bad ham også besvare et andet spørgsmål: hvorfor haster det så meget? og så fik jeg det pragtfulde udenrigsministerielle svar, at det hastede så meget med at komme ind i Atlantpagten og underskrive den den 4. april, før ellers kan vi først komme med senere. Ja, men det var det, jeg spurgte om: hvilken skade sker der, hvis man venter et par måneder med at træffe afgørelse om tilslutning?

Endelig har jeg en bemærkning til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, der siger, at man får kun mærkværdige taler, når man stiller det spørgsmål til kommunisterne, om de i alle tilfælde og til alle tider vil være loyale overfor en dansk regering. Jeg har oplæst for ham, hvad jeg sagde ved et møde i Odense. Mig forekommer det at være både kort og klart. Det tilfredsstillende ikke det ærede medlem. Han vil have, at vi skal svare: ja, vi vil være loyale, ligegyldigt hvad regeringen gør. Ja, men det svarer vi nu engang ikke, og jeg skal gerne oplyse, at det er ikke et synspunkt, som vi, om jeg så må sige har opfundet, selvom man har afleveret patentrettighederne til os. Jeg vil i så henseende berige det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborgs) citatsamling med et par citater, som han ganske åbenbart ikke kender. Det internationale socialdemokrati vedtog på en kongres i Basel i 1912 et manifest, hvori der bl. a. står — det er ganske kort, hr. formand —:

„Truer en krig med at bryde ud, så er de pågældende landes arbejdende klasser og deres parlamentariske repræsentation forpligtet til, med understøttelse fra det internationale bureaux samlede virksomhed, at opbyde al deres kraft for

gennem anvendelsen af de midler, som synes dem bedst egnede, at hindre krigens udbrud. Midlerne må naturligt ændres overensstemmende med den skærpede klassekamp og den skærpede politiske situation.

Skulle krigen alligevel udbryde, er det deres pligt at arbejde for dens hurtige afslutning og af al kraft stræbe hen imod at udnytte den af krigen hidførte økonomiske og politiske krise til rejsning af folket og derved påskynde det kapitalistiske klasseherredømmes afskaffelse.“

Dette socialdemokratiske manifest stemte det danske socialdemokratiske repræsentanter for, og Borgbjerg motiverede de danske repræsentanters afstemning med en tale, som han slutter med følgende sætninger:

„Den moderne militarisme er i bund og grund antikulturel, frihedsfjendtlig og reaktionær. Skal vi ofre livet, vil vi gøre det i folkefrihedens og kulturens tjeneste, i en revolutionær rejsning mod militarismen og kapitalismen — ofre livet for folkens skyld, ikke efter ordre af folkets udbyttere og i deres interesse, ikke som uniformerede slaver i kongernes hære, men som frie mænd og frie kvinder i revolutionens folkebefriende armé.“

Inger Merete Nordentoft: Det ærede medlem fru Bodil Koch talte om, at kommunisterne holdt hadefulde taler landet over. Det ærede medlem kom ikke med eksempler på disse hadefulde taler. Jeg vil spørge, om det ærede medlem fru Bodil Koch mener, at kommunisternes udelukkelse af udvalgsarbejdet her på rigsdagen er i overensstemmelse med grundlovens ånd, eller om den er et udslag af de andres hadefuldhed mod kommunisterne. Jeg vil spørge, om det ærede medlem fru Bodil Koch mener, at den pression, der idag er øvet overfor det radikale parti, fordi det gennem overvejelser er kommet til et standpunkt, der på visse punkter er analogt med vort standpunkt, er i overensstemmelse med demokratiets ånd, eller om den er et udtryk for den hadefuldhed, hvormed man omfatter os kommunister.

Det ærede medlem fru Bodil Koch sagde, at i 1945 ønskede vi en ganske anden udvej. Må jeg have lov at spørge, hvad man fra det danske socialdemokratiske side har gjort for denne anden udvej, hvad man har gjort for at styrke FN? Ingen mennesker kunne jo vente, at det opgør, der forestod efter fredslutningen, kunne blive gnidningsløst.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) beklagede udviklingen, efter at hans bog var skrevet i 1945, og nævnte